

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் அன்றைய வேளாண்மைமுறையும் வட்டாரவழக்கும்

The Agricultural System of Kanyakumari district is regional in the Past

Maheswari Panchinadar

Department of Tamil, Nirmala College for Women, Coimbatore, Tamil Nadu, India

maheswarijoseph@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.37134/jov.vol1.2.3.2020>

Received: 24 August 2020; Accepted: 11 October 2020; Published: 14 October 2020

Cite this article (APA): Panchinadar, M. (2020). கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் அன்றைய வேளாண்மைமுறையும் வட்டாரவழக்கும். *Journal of Valartamil*, 1(2), 25-34. <https://doi.org/10.37134/jov.vol1.2.3.2020>

ஆய்வுச்சாரம்: இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள மக்களின் அன்றைய வேளாண்மையும் அவர்கள் பயன்படுத்திய வேளாண்சொற்களும் (கலைச்சொற்களும்) பற்றி ஆராய்வதாகும். இவ்வாய்வு நடைமுறைசார் அணுகுமுறையிலும், விளக்கமுறை அணுகுமுறையிலும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் களஆய்வு, நூலாய்வு ஆகிய இரு அணுகுமுறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வு இங்குள்ள மக்களின் தொழில் சிறப்பையும் வேளாண்வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துகின்ற வழக்குச்சொற்களைப் பதிவுசெய்யும் நோக்கிலும் இளந்தலைமுறையினருக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கும் பலரும் அறிந்துகொள்வதற்கும் வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் அன்றைய வேளாண்மைமுறையும் வட்டாரவழக்கும் பற்றி ஆய்வுசெய்யும் முதல் கட்டுரை என்பதை ஆய்வாளர் உறுதிசெய்கிறார்.

கருச்சொற்கள்: கன்னியாகுமரி, வேளாண்சொற்கள், வேளாண்முறைகள், வட்டாரவழக்குகள்

Abstract:

The main purpose of this study is to study the day to day agriculture of the people in Kanyakumari district and the terminology they used. The study is structured in a practical and descriptive approach. Two approaches have been handled in this study, namely, field research and forensics. The study is an opportunity for the younger generation to learn and learn about the professionalism of the people here and the jargon used in agriculture. In this review, the researcher confirms that this is the first article to study the agricultural practices and customs of the day in Kanyakumari district.

Key Words: Kanyakumari, Agricultural Terms, Agriculture Regional Courts

அறிமுகம்

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் தலைநகரமாகிய நாகர்கோவிலின் அருகே உள்ள கோட்டாறுக்குத் தெற்குப் பக்கத்திலுள்ள மருதநிலம் தான் அழகிய எழில்நிறைந்த பறக்கை எனும் கிராமம். இது குமரியின் குருவாயூர் என அழைக்கப்படுகிறது. இம்மாவட்டம் இப்போது தோவாளை, அகஸ்தீசுவரம், விளவங்கோடு, கல்களம், திருவட்டார், கிள்ளியூர் என ஆறு தாலுகாக்களைக் கொண்டுள்ளது. இது அகஸ்தீசுவரம் எனும் தாலுகாவினுள் அடங்கிய கிராமமாகும். சசீந்திரம் எனும் ஊரிலுள்ள தானுமாலயன் கோயிலின் சகோதர சாமியான மதுசூதனப்பெருமாள் எனும் இறைவன் கிழக்குமுகமாக வீற்றிருந்து அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் இப்புண்ணியபூமியின் தலவரலாறு பாரம்பரிய சிறப்புமிக்கது. சிற்பி ஒருவர் சிலை வடித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவரது தோளில் திடீரென ஒரு கருடன் வந்து அமர எதிர்பாராதவிதமாகக் கருடனின் இறக்கைமீது பட்டுச் சிதைந்து அவ்விடத்திலேயே அது சிலையாகிவிட்டது. இவ்வாலயத்தின் எதிர்ப்புறத்தில் ஓர் அழகிய தெப்பக்குளம் அமைந்திருப்பது சிறப்பாகக் கருதப்படுகிறது. இங்குப் பங்குனி மாதத்தில் ஆண்டுதோறும் உத்திர நட்சத்திரத்தன்று தெப்பத்திருவிழாவும், அதற்கு முந்தைய நாளில் தேரோட்டமும் நடைபெறும். இந்தப் பத்துநாட்கள் நடைபெறும் திருவிழாவில் தேரோட்டத்திற்கு அரசாங்கமே உள்ளூர் விடுமுறை அளித்துவருகிறது. திருவிழாவை ஒட்டித் தினமும் வாகன பவனி, பக்திப்பஜனை, இன்னிசைக் கச்சேரி, தோல்பாவைக்கூத்து, ஆன்மீகச் சொற்பொழிவு முதலிய பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவது வழக்கம். தேரோட்டத்தின்போது சாமித்தேர், பிள்ளையார் தேர் ஆகிய இருதேர்கள் உலா வருகின்றன. இரவு 9 மணிக்குச் சப்தாவர்ணம், ஒன்பதரை மணிக்குச் சாமிவெள்ளி கருடவாகனத்தில் வேட்டைக்கு எழுந்தருளல் ஆகியன நடக்கும். சப்தாவர்ணத்தைப் பார்த்தால் செத்தாலும் மோட்சம் கிடைக்கும் என நம்புகின்றனர். 10 ஆம் நாள் பிற்பகல் 3 மணிக்கு வெள்ளிக் கருட வாகனத்தில் பள்ளம் எனும் ஊரிலுள்ள ஆராட்டுத்துறைக்குச் சாமி எழுந்தருளும். இரவு 10 மணிக்குத் தெப்பத்திருவிழாவும் நடக்கும்.

மூன்று பெரிய குளங்களுடன்கூடிய நன்செய்நிலங்களும், தென்னந்தோப்புகளும் அமைந்த வளம்நிறைந்த பகுதி இக்கிராமம். இங்குக் கிடைக்கும் தண்ணீர் மிகவும் சுவையுடையது. எங்குப் பார்த்தாலும் தண்ணீரும், பச்சைப்பசேலென மரஞ்செடிகொடிகளும், வயல்வெளிகளும், அடர்ந்து வளர்ந்த தென்னந்தோப்புகளும் காணப்படுவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். கிராமமாக இருந்தாலும் குட்டி நகரம் போலவே அனைத்து வசதிகளும் நிறைந்த இடமாக விளங்குகிறது பறக்கை எனும் ஊர். கிட்டத்தட்ட 300 க்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் வசித்துவருகின்றனர். பலரும் நிலக்கிழார்களாக உள்ளனர். இக்கிராமத்தில் விவசாயிகளுக்குத்தான் மதிப்பு அதிகம் தரப்படுகிறது.

சாகித்ய அகாடமி விருதுபெற்ற எழுத்தாளராகிய நாஞ்சில் நாடனின் “சூடியபூ சூடற்க” எனும் சிறுகதையில் இடம்பெற்றுள்ள படுவப்பத்து எனும் கதை இக்கிராமத்தின் வளத்தைப் பறைசாற்றுவதாக அமைந்துள்ளது (சூடியபூ.சூடற்க 2017). பலமதத்தவர்களும், பலசாதியினரும், படித்தவர்களும், பாமரர்களும் இக்கிராமத்தில் ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்து வருவது மேலும் இவ்வூருக்குச் சிறப்பையளிக்கிறது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

விவசாயம் குறித்துப் பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் நூல்களும் தமிழகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை பெரும்பாலும் ஒட்டுமொத்த வேளாண்மக்களின் தொழில்கள், நம்பிக்கைகள் பற்றி விளக்குவதாக உள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்திலுள்ள விவசாயம் பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகளோ நூல்களோ அதிகமாக இதுவரை வெளிவரவில்லை.

மகேஸ்வரி (2020) The Agricultural System of Kanyakumari district is regional in the Past. இவ்வாய்வுக்கட்டுரை, கன்னியாகுமரிமாவட்டத்திலுள்ள பறக்கை எனும் கிராமத்திலுள்ள மக்களின் உழுதொழில் மற்றும் அவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற பேச்சு வழக்குகள் பற்றி விளக்குகிறது.

மேலும், இராமசுந்தரம் (2000) வேளாண் அறிவியல் வளர்ச்சி எனும் புத்தகம் எழுதியுள்ளார். இதில் நாட்டுப்புறத்திலுள்ள பழமொழிகள், நம்பிக்கைகள், விளையாட்டுகள், மருத்துவம், பண்பாட்டுக்கூறுகள், வீடுகள், வேளாண்கருவிகள் முதலியன சொல்லப்பட்டுள்ளன.

கதிரேசன் (2001) வேளாண்மையில் உழவியல் எனும் நூலில் வேளாண்கூறுகளை விரிவாகப் பகுத்துச் சொல்லியுள்ளார்.

கதிர் முருகு (2000) முக்கூடற்பள்ளு எனும் நூல் எழுதியுள்ளார். இதில் வேளாண்மை சார்ந்த செய்திகளான விதைவகைகள், ஏர்வகைகள், மாடு வகைகள் முதலியன சொல்லப்பட்டுள்ளன.

கம்பர் (1997) ஏர்எழுபது என்ற நூலில் வேளாண்மை பற்றிப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

சுந்தரம் மீனாட்சி (1968) உங்கள் வீட்டுத்தோட்டம் எனும் நூலில் இயற்கை விவசாயம் குறித்த விளக்கங்களைத் தந்துள்ளார். இவையாவும் பொதுவான விளக்கங்களைத் தருவனவாக அமைந்துள்ளன.

ஆய்வுநெறிமுறைகள்

இவ்வாய்வு நடைமுறைசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் கள ஆய்வு, நூலாய்வு ஆகிய இரு அணுகுமுறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. நூலாய்வில் ஆய்விற்குத் தொடர்புடைய நூல்கள், கட்டுரைகள் ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், ஆய்வாளர் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பறக்கையைச் சார்ந்த விவசாயிகளிடம் நேர்காணல் முறையில் தகவல்களைத் திரட்டியுள்ளார். குமரி மாவட்டத்தில் வாழுகின்ற திரு. இரவி (வயது 61), திருமதி பாப்பா (வயது 58) ஆகியோரிடம் நேர்காணல் மூலம் தகவல்கள் திரட்டப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுத்தரவுகள் பகுப்பாய்வு

ஆய்வுத்தரவுகள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பறக்கையில் வேளாண்மக்களின் அழிந்துவரும் தொழிலை மீட்டெடுத்தல், மனிதனுக்குத் தேவையான உணவு கிடைப்பதைக் காத்தல், விவசாயத்தின் சிறப்பையும் தேவையையும் இளந்தலைமுறையினர்க்கு உணர்த்துதல், வேளாண்சொற்களைப் பதிவுசெய்து இயற்கை வேளாண்மையைப் பாதுகாத்தல் முதலியன பகுப்பாயப்பட்டுள்ளன.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் அன்றைய வேளாண்மைமுறையும் வட்டாரவழக்கும்

வேளாண்மைத்தொழில் உலகில் தனிப்பெரும் தொழிலாக, உயிர்காக்கும் ஒப்புயர்வற்றதாக ஒரு வாழ்க்கைமுறையாக ஆரம்பித்து இன்று ஒரு வணிகரீதியான தொழிலாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. பெருகிவரும் மக்கள்தொகைக்கேற்ப உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டியிருப்பதால் மாறிவரும் தட்பவெப்பநிலை, நிலவளக்குறைவு, நீர்வளக்குறைவு, தாராள மயமாக்கப்பட்ட பொருளாதாரம் போன்ற காரணங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டியுள்ளது. வேளாண்மையில் விதைத்தேர்வு, உழவுக்கருவிகள், பருவத்தே விதைப்பு, களைக்கட்டுப்பாடு, நீர்ப்பராமரிப்பு மற்றும் அறுவடைக்குப்பின் தானியசேமிப்பு முதலியன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இந்தத் தீநுண்மிக் (கொரோனா) காலக்கட்டத்தில் செயற்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை உணர்ந்து மீண்டும் இயற்கை உணவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே, இயற்கை வேளாண்மையின் இன்றியமையாமையையும், வேளாண்சொற்களையும் அனைவரும் அறிந்திருப்பது அவசியமாகும். அவ்வகையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பறக்கை எனும் கிராமத்தில் நடைபெற்ற அன்றைய வேளாண்மை முறையினை வட்டாரவழக்குடன் சுட்டுவது காலத்தின் கட்டாயமாக அமைகின்றது.

வேளாண்மை

Agriculture எனும் சொல் இலத்தீன் மொழியிலிருந்து வந்த சொல்லாகும். வேளாண்மை என்பது வயலை உழுது பயிர் வளர்த்துக் கால்நடைகள் போன்றவற்றை வளர்த்து விஞ்ஞான அடிப்படையில் பண்ணயம் நடத்தும் கலையாகும். உலகிலுள்ள மனிதர்களின் தேவைகளுள் உணவே பிரதானமானது ஆகும். உணவிற்குத் தேவையான தானிய உற்பத்தி, இயற்கைவழியில் பயிரிடப்படுகின்ற பயிரிலிருந்தே முன்பு கிடைத்தது. ஆனால் இப்போதெல்லாம் செயற்கை புகுந்துவிட்டது. எனவேதான் வள்ளுவர் ஏரின் பின்னாலே உலகு என்பதை,

“சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்

உழந்தும் உழவே தலை” (குறள். 1031)

என்றார் (திருக்குறள் 2009). “நாங்கள் சேற்றில் கால் வைக்காவிட்டால் நீங்கள் சேற்றில் கைவைக்க முடியாது” என்று புதுக்கவிதை ஒன்று விவசாயத்தின் சிறப்பைப் பறைசாற்றுகிறது. உலகிலுள்ள பிற நாடுகளுக்குத் தேவையான உணவுப்பொருள்களை ஏற்றுமதிசெய்து ஒரு நாட்டின் அந்நியச்செலாவணியையும் பெருக்குகின்றது. இதனால் அந்நாட்டின் பொருளாதாரம் மேலோங்குகின்றது. உணவுகொடுத்து நிம்மதியாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ வழிசெய்வது வேளாண்மையே அன்றி

வேறில்லை. பண்டையகால வேளாண்சரித்திரம் ஆயிரம் காலத்திற்கு முன்பு விவசாயம் பெண்களால் நடத்தப்பட்டு வந்துள்ளது விவசாயத்தின் தொடக்கநிலை என்பது இடம்பெயர்ந்த சாகுபடியே ஆகும். அடர்ந்து வளர்ந்த காடுகளைக் கொளுத்தி அழித்துப் பல்வேறுவகையான, பழமையான, கருவிகளைக் கொண்டு தோட்டங்களை உருவாக்கினார்கள்.

அவ்வாறு சுற்றிவந்த மனிதன், ஆற்றுப்பாசனப்பகுதிகளில் நிலைத்துவாழ்ந்து, அங்குப் பயிர்கள் நன்கு செழித்து வளர்வதைக் கண்ணுற்றான். முற்கால மனிதன் பயிரிட்ட பயிர் விதம், உபயோகப்படுத்திய கருவிகள் எல்லாமே விவசாயத்தின் இளம்பருவக் காலமாகவே இருந்தது. மனிதனின் எண்ணிக்கை அதிகமாக அவன் உண்பதற்குத் தானியங்களையே அதிகம் நம்பவேண்டியிருந்தது. பின் பயிரிட்ட தானே உண்டு வந்தான். இதில் மனிதன், சாகுபடியையும், விலங்கையும் இரண்டுபடக் கலந்து உபயோகித்தான். இதனால் விவசாயம் சற்று வளர்ச்சி பெற்றது.

விவசாயம் செய்தல் என்பதைக் கிருஷிசெய்தல் என்பர். பறக்கையில் உள்ள வயல்களில் விவசாயம் செய்யத் தொடங்கும் முன் முதலில் வலிகொலி அம்மன் கோயிலில் பங்குனி உத்திரம் முடிந்ததும் அம்மனுக்குச் சிறப்பு செய்வர். பின் சித்திரை மாதத்தில் பத்தாம் நாளில் பொடிப்பருவத்தில் (ஈரப்பருவத்தில்) உழுது விதையினை விதைப்பர், அல்லது நாற்றுப் பாவுவர்.

உரங்கள்

இயற்கை உரங்களையே பயன்படுத்தினர். வீட்டின் குப்பைகள், கழிவுப் பொருள்கள், இலைச் சருகுகள் முதலியவற்றை அள்ளி ஒரு குண்டுதோண்டி அதனுள் போட்டு வைப்பர். அவை மண்ணோடு மண்ணாகி நாளடைவில் உரமாக மாறிவிடும். இதனை ஓரக்குண்டு (உரக்குண்டு) என்றழைப்பர். இதில் மாட்டுச்சாணத்தையும் அள்ளிப்போடுவர். அதுவும் நாளடைவில் மக்கிய உரமாக மாறி நிலத்திற்குச் சிறந்த உரமாகப் பயன்படும். மக்கிய உரத்தை அடியுரமாக இடுவது வழக்கம். நடவுசெய்யும் முன் கொளய (மரத்திலுள்ள இலைகள்) அரக்கி வயலில் இட்டு மிகவும் சிறிதாகத் தறித்துப்போட்டுப் பின்பு நாற்று நடுவர்.

வேப்பம்பிண்ணாக்கையும் வயலுக்கு அடியுரமாக இட்டு நோய், புழுபூச்சி முதலியவற்றிடமிருந்து பயிரைக் காப்பாற்றினர். ஆரோக்கியமான சுவையான அரிசியுணவினைப் பெற்றனர்.

விதையினை முளைக்கவைத்தல்

விதைநெல்லைக் காலையில் தண்ணீரிலுள் நனைய வைப்பர். அன்று மாலையில் சாக்கிலுள் அள்ளி இறுக்கமாகப் பனைநாரால் கட்டி வைப்பர். மறுநாள் மாலையில் மறுநீர் காட்டுவர். அதாவது அந்தச் சாக்கிலுள்ள நெல்மணிகள் நனைவதற்காகச் சாக்கில் வைத்துக் கட்டிய வித்துநெல்லைக் கொஞ்சநேரம் தண்ணீரிலுள் வைத்துப் பின் தண்ணீர் சாக்கிலிருந்து வடியுமாறு வைக்கவேண்டும். மறுநாள் காலையில் சாக்கின் வெளியில் முளை தெரிய ஆரம்பிக்கும். அதைச் சின்னப் பெட்டியில் அள்ளி எடுத்து அழகாக வயலில்

விதைப்பர் அல்லது நாற்றுப் பாவுவர். நன்கு உழுது பதப்படுத்தித் தொழியில் நாற்று பாவும்போது தண்ணீர் வடியும் இடத்தைத் தேர்வுசெய்து அதில் முளைத்த விதைகளைப் பாவுவர். வரப்பை வெட்டிப் பின்பு வரப்பைப் பிராவுவர் (தொழியைப் போட்டுச் சமப்படுத்திச் சுத்தப்படுத்துவர்).18 – 20 நாட்கள் ஆனதும் நாற்றைப் பிடுங்கி நடுவர்.

இரு போகங்களில் பயிர்செய்வர். இதனைச் சம்பா பூ, வாசரமண்டான்பூ எனச் சொல்வர். சம்பா போகத்தில் 105 நாட்களிலும், வாசரமண்டான் போகத்தில் 135 நாட்களிலும் நெல் விளையும். அதற்கேற்ற விதைகளைத் தேர்வுசெய்து பயிரிடுவர்.

உழவுக்கருவிகள்

கலப்பை, குத்தி, நெகம், கொளுவு, ஏய்க்கால் கம்பு, மரம், வள்ளக்கை – கலப்பை நிலத்தை அடியில் கீறிச்செல்லப் பயன்படும். நெகத்தில் கொளு இருக்கும். அது இரும்பினால் ஆக்கப்பட்டிருக்கும் (முக்கூடற்பள்ளு:2000).

மரம் அடித்து நிலத்தை (வயல்) சமப்படுத்துவர். 5 மரம் அடிக்கணும். பொடி உழவு, தொழி உழவு என இருவகைகளுண்டு. பொடி உழவிற்கு ஈரம் இருந்தால் போதும். தொழி உழவிற்குத் தண்ணீர் நிறைய தேவை.

விளைந்த நெற்பயிரைத் தாள் பழுத்துவிட்டதா எனக்கேட்பர். அரிவாள் - கதிர் அறுப்பதற்குப் பயன்படும். இதனைக் கதிர் அறுக்கிற அறுவா என்றும் பன்னறுவா என்றும் அழைப்பர். இது சற்று வளைந்து காணப்படும்.

வயலில் அறுவடை செய்த நெற்கதிர்களைப் பிரித்தெடுப்பதற்காக வீட்டுப்பக்கத்திலுள்ள களத்தைத் வெளக்குமாத்தால் (வாரியல்) தூத்துத் (சுத்தம்செய்து) தண்ணீர் தெளித்துச் சாணி மொழுகிச் (மெழுகி) செம்மைப்படுத்துவர். புணையல் கட்டிச் சூடு அடிப்பர். புணையலில் 3 அல்லது 4 மாடுகளைக் கட்டித் தாள்களுடன்கூடிய நெற்கதிர்களை வட்டமாகப் பரப்பி அதன் மேல் நடக்கச்செய்வர். நெல்லு தொவஞ்சதும் (நெற்கதிர்கள் வட்டத்தினுள் உதிர்ந்ததும்) வட்டத்தை வெட்டித் தருவர். உடனே வட்டத்தை உதறணும். அதற்குக் கொக்கியையும், சுரண்டியையும் பயன்படுத்துவர். 2 வட்டம் போடுவர். அதன்பின் பொலி உடணும். சொளவு (சுளகு, முறம்) எடுத்து வீசணும். பொலி உடுவதற்கு (விடுவதற்கு) நார்ப்பெட்டி வேணும்.

நெல்லைக் குவித்துச் சாவியைச்(நெற்பதர்) சொளவினால் வீசிப் போக்குவர். அடுத்துப் பொலி அளப்பர். பொலி அளப்பதற்கு இரும்பு அல்லது வெண்கல மரக்காலைப் பயன்படுத்துவர். கொத்து மரக்கால் மூலம் (கூலி) கொத்தளப்பர்.

நெல்மணிகளைப் பாதுகாத்தல்

பத்தயம் - நெல்மணிகளை வெயிலில் நன்றாகக் காயப்போட்டுப் பின் அவற்றைப் பத்தயத்தினுள் போட்டு வைப்பர். இது மரப்பலகையில் செய்யப்பட்டிருக்கும். வசதியானோர் இதைப் பயன்படுத்துவர். குலுக்கை (குதிர்) - சாதாரணமக்கள் இதனைப் பயன்படுத்துவர். நெல்மணிகளை வெயிலில் நன்றாகக் காயப்போட்டுப் பின் அவற்றைக் குலுக்கையினுள் போட்டு வைப்பர். இது மண்ணால் செய்யப்பட்டிருக்கும். பெரிய பாளை போல் இருக்கும். நெல்மணிகளை அந்துப்பூச்சியிடமிருந்து பாதுகாக்க - புங்கை இலையைப் பத்தயம் மற்றும் குலுக்கையினுள் போட்டுவைப்பர்.

வித்துநெல் (விதைநெல்)

முதல்ரகம் - விதை. நல்ல பொலி நெல்லை எடுத்து 3 நாள் - 3 தடவை நல்லவெயிலில் நன்கு காயப்போட்டுப் பின் சாக்கில் கட்டிவைப்பர். சம்பா விதையை அடுத்த சம்பா போகத்திற்கும், வாசரமண்டான் விதையை அடுத்த வாசரமண்டான் போகத்திற்கும் பயன்படுத்துவர். கிட்டத்தட்ட ஓராண்டு பத்திரப்படுத்தி வைப்பர்.

நெல்லறுப்புக்காரர்

நெல்லறுப்புக்காரர் தலைவர் முக்கந்தர் அல்லது கூறோடி என்றழைக்கப்படுகிறார். கூறு வைத்துப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதால் கூறோடி என்றழைப்பர். 1 மரக்கால் வெதப்பாடுக்கு 1 மரக்கால் கூலியாகப் பெறுவர்.

புத்தரிசி (புதுஅரிசி)

புதுநெல்லை அவித்துக் காயப்போட்டு உரலினுள் இட்டு உலக்கையால் குத்தி அரிசியாக்குவர். இந்தக் கைக்குத்தல் அரிசியால் அப்பளம், பாயாசம், கூட்டுவகைகள் பலவற்றுடன் சமைத்து இறைவனுக்குப் படையலிட்டுப் பின் உண்பர். இருபோகங்களிலும் இவ்வாறு அனைத்து வீடுகளிலும் புத்தரிசி சமைப்பர். சுவையான, சத்தான உணவாக இது இருக்கும். இது அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற குடும்பவிழாவாக - அறுவடைத்திருவிழாவாக ஆண்டுக்கு இருமுறை நடைபெறுகிறது. இன்று நெல்லைப் (நெல்மணிகளை) பக்குவமாக அவிப்பதற்கும், உமி நீக்குவதற்கும், பொடைப்பதற்கும் (சுளகினால் புடைத்தல்) தெரியாமல் பெண்கள் மாறிவருவது வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது.

நம்பிக்கை

விதை விதைத்த 4 வது நாள் அதாவது நாலாங்கொம்புக்கு நாயேறி மோளக்கூடாது என்பர். தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடாது என்பது பொருள். உச்சிக்குமுன் (மதியானத்திற்குமுன்) தென்றல் அடித்தாலும் (தெற்குத்திசையிலிருந்து காற்றடிப்பது), தவளை கத்தினாலும், கடிக்காத கறுப்பு எறும்பு (பரவகாலி) முட்டையைக் கரையேற்றிச் சென்றாலும் (ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோர் இடம் சென்றாலும்), மேற்கு வானிலிருந்து வெண்மேகம் வேகமாகக் கடலை நோக்கிச் சென்று கிழக்கிலுள்ள கடல்நீரை முகந்து கொண்டு மேற்குத்திசையை நோக்கி மெதுவாக அந்நீரை சுமந்துகொண்டு கருமேகமாக வந்தாலும், நிலவைச் சுற்றித் தூரத்தில் (தொலைவில்) கோட்டை (வட்டம்) போட்டாலும், வானவில் தோன்றினாலும் மழை உடனே வரும் என நம்பினர்.

வானவில்லானது மழை நிற்பதற்கும் வானில் தோன்றும். நிலவைச் சுற்றி மிகவும் பக்கத்தில் கோட்டை (வட்டம்) போட்டால் நீண்ட நாட்கள் கழித்துத்தான் மழைவரும் என்றும் சொல்வர். இலைசெடிகொடிகள் மற்றும் பயிர்கள் தண்ணீர் இருந்தும் சீக்கிரமாக வாடி உலர்ந்து காணப்பட்டாலும் மழை வரும் என்பர். மேகம் தென்னந்தோப்புகளிலுள்ள மரத்து மூட்டிற்குக் களைகளைப் பரண்டி மண்ணைக் குவித்து வைப்பர். இதனை வெட்டிவைத்தல் என்பர். இதைப் போன்று மேகம் காணப்பட்டாலும் மழை வரும் என்பர்.

புன்செய்ப்பயிர்

புன்செய்ப்பயிர்களாக மரவள்ளிக்கிழங்கை அதிகமாகப் பயிரிட்டனர். இதற்குத் தண்ணீர் அதிகம் தேவையில்லை. நிலத்தை ஆழமாகப் பொடி உழவு உழுது மக்கிய மாட்டுச்சாணத்தையும் இட்டுக் கீழ் மண் மேலும் மேல் மண் கீழுமாக வருமளவுக்கு ஆழமாக உழுவர்(உழவுசெய்வர்). விளைந்த மரவள்ளியின் கம்பை 1 அடி அளவில் வெட்டி மணலைக் குவித்துப் பாத்தி அமைத்துத் தண்ணீர் பாய்த்துக் கால்களுக்குப் (தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு அமைக்கப்பட்ட இடம் - வாய்க்கால்) பக்கத்தில் மணல்மேட்டில் சாய்வாக அக்கம்புகளை (குச்சி) நடுவர். ஒரு வாரத்தில் அவை தளுக்க (தளிர்விடுதல்) ஆரம்பிக்கும். பின்பு இலேசாகத் தண்ணீரை நனைப்பர். ஒருமாதம் கடந்தவுடன் களை வெட்டி அந்தக் கம்புகளுக்கிடையே பரண்டிக் (மண்ணைப் புரட்டுதல்) கொடுப்பர்.

வாரத்திற்கு ஒருமுறை அல்லது இரு வாரத்திற்கொரு முறை தண்ணீர் பாய்ச்சினால் போதும். ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு அதிகம் தண்ணீர் தேவையிருக்காது. அதன்பின் வேரில் கிழங்கு பிடித்து மண்ணினுள் ஆழமாகச் செல்லும். கிழங்கு பருக்க வேண்டும் (பெரிதாக வேண்டும்). எனவே தேவைக்கேற்ப மண்ணின் காய்வின்கேற்ப (வறட்சிக்கேற்ப) எப்போதாவது மண்ணை நனைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். 10 மாதங்களில் நன்கு விளைந்துவிடும். பூக்க ஆரம்பித்ததும் நீர் பாய்த்துக் கிழங்கைப் (கெழங்கு) பிடுங்கலாம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சானலை நம்பி அதாவது ஆற்றுத்தண்ணீரை நம்பிச் சில இடங்களில் இவ்வாறான புன்செய்ப்பயிர்களையும் விவசாயிகள் பயிரிடுகின்றனர்.

செல்வாக்கு

வைக்கோல் மலைபோல் குவித்து வைப்பதைப் படப்பு என்பர். வைக்கோல் படப்பைப் பார்த்துச் செல்வத்தை நிர்ணயித்து அதற்கேற்ப திருமணம் பேசுதல் இங்குக் காணப்படுகிறது. ஏனெனில் நிறைய வயல்கள் அவர்களிடம் இருக்கும் என்று தெரிந்துகொள்வர். இதை மறைத்து வைக்கமுடியாது. எனவே ஏமாறமாட்டார்கள்.

இப்போதைய நிலை

நன்கு முற்றிய நெற்கதிர்கள் தலைகவிழ்ந்து காணப்படும். இதைச் சீவகசிந்தாமணியில் கற்றோருக்கு உவமைகூறுமுகமாகச் “சொல்லரும் சூற்பகம்பாம்பின் தோற்றம்போல் மெல்லவே கரு இருந்து ஈனும் மேலலார் செல்வமே போல் தலைநிறுவித் தேர்ந்த நூல் இறைஞ்சிக் காய்த்தவே” (சீவகசிந்தாமணி) எனும் பாடல் அமைந்துள்ளது. புலவர்கள், அரசர்கள் வணிகர் முதலானோர் நெல்மணிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். அரசனுக்கு அன்று வரியாகச் செலுத்தப்பட்டதும் விளைபொருள்களே. எனவே பிசிராந்தையார் எனும் புலவர் மன்னனுக்கு அறிவுரை கூறுமுகத்தான் மக்களை வருத்தி வரிவாங்கலாகாது என்பதற்காகச் சொல்லப்பட்ட பாடலிலும் “காய்நெல்லறுத்துக் கவளம்கொளினே” தானும் உண்ணான் உலகமும் கெடுமே” (புறநானூறு) என நெல்வயல் தான் உவமை சொல்லப்பட்டுள்ளது.

முன்பு பொன்மணியினும் நெல்மணியே சிறந்தது என்றனர். உலகிற்கு உணவுதருவோன் அன்று உயர்ந்தோனாகக் கொண்டாடப்பட்டான். விவசாயம் செய்வோர் நன்கு மதிக்கப்பட்டனர். இன்று அந்நிலை மாறிவருவது வருத்தத்திற்குரியது. “உண்டுகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர் ஆவர்” என்று கூறிய மணிமேலை காப்பியம் போன்று நாமும் விவசாயிகளைப் போற்றுவோம். நாட்டின் முதுகெலும்பான பயிர்த்தொழிலுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டும். “கிராமமே நாட்டின் உயிர் நாடி” என்று சொன்ன மகாத்மா காந்தியின் சிந்தனையை முன்னெடுக்கவேண்டிய காலகட்டமாகக் கொரோனா காலகட்டம் திகழ்கிறது.

பண்டையமக்கள் மன்னனைத் தங்கள் உயிராகக் கருதினர். மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம் என்பது சங்கஇலக்கியம். மன்னரும் தனது நாட்டில் ஏற்படும் நன்மைதீமைகளுக்குத் தனது ஆட்சியே காரணம் என்று கருதினர். எனினும் எல்லாம் இயற்கையின் விதிப்படியே நடக்கும் என்ற அறவுணர்வே அவர்கள்பால் மேலோங்கி இருந்தது. அறத்தின்வழி பிறழாத உலகுக்கு உணவூட்டுகின்ற உழவர் பெருமக்களை அரசர்களும், புலவர்களும் பெரிதும் போற்றினர்.

முன்பு உழவர்பெருமக்கள் சமுதாயத்தில் சிறப்பான ஓர் இடத்தைப் பெற்றிருந்தனர். என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உழவர்சமுதாயம் அன்று முதல் இன்று வரை புலவர்களால் புகழப்படுவதற்குரிய கருப்பொருளாகவே இருந்துவந்துள்ளது. உழவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி, உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்,

பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர், இரவார் இரப்பார்க்கொன்று ஈவார், உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை என்பன போன்ற புகழுரைகள் எல்லாம் அக்கடினமான தொழிலில் அவர்களைத் தொடர்ந்து ஈடுபடுத்தும் கருவிகளாகவே அமைந்துள்ளன. புகழுரைகளில் மயங்கியோ, அன்றி இயல்பாகவோ தங்களை வருத்திக் கொண்டேனும் உலகோரை வாழ்வித்துவரும் பெருமை உழவர்களையே சாரும்.

முடிவுரை

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பறக்கையில் மெஷின் நடவு இப்போது நடக்கிறது. வித்து மட்டும் கொடுத்தால் போதும். அறுவடைக்கும் இயந்திரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. விவசாயி வேலைவாய்ப்பை இழப்பதோடு ஆரோக்கியத்தையும் இழக்கிறான் என்பதுதான் உண்மை. மேலும் அவன் உயர்ந்த இடத்தில் இருந்து இப்போது அவமதிப்பிற்குள்ளாகும்போது மிகுந்த மனஉளைச்சலுக்கு ஆளாகிறான். இந்நிலை தவிர்க்கப்படவேண்டும். இளைஞர்கள் இத்தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால் கிராமம் வளம்பெறும். விவசாய வேலைகள் தெரியாதிருத்தல் மற்றும் வேளாண்சொற்களைப் பயன்படுத்தாமை முதலியனவற்றை விளக்கிப் பறக்கை எனும் கிராமத்தில் அன்று நடைபெற்றுவந்த வேளாண்மை குறித்த செய்திகளும் வழக்காறுகளும் இவ்வாய்வில் கண்டறியப்பட்டுப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

Reference

- Kathiresan, K., (2001). *Velanmayil uzhavial*, Trichy, Raasi Publications
- Kathir Murugu, (2000). *Mukkuudarpazzhu*, Trichy, Agasthiyar Publications
- Kambar, (1997). *Yer Yezhclubathu*, Coimbatore, New Century Book House
- Maheswari, P., (2010). *Puthiya Nokil Nattupuraviyal*, Coimbatore, Thorana Book Publication.
- Manickam, (2009). *Thirukural*, Chennai, Thendral Publications
- Nanjilnaadan, (2017). *Sudiya Poo Suudarka*, Coimbatore, Vijaya Publications
- Puranaanooru (2000). *Ovai Duraisami Pillai*, Chennai, Sekhar Publishers
- Ramasundram, (2000). *Velan Ariviyal valarchi*, Thanjavur, Amritha Book House
- Sundaram Meenakshi, (1968). *Ungalveetu thottam*, Coimbatore, Mercuri Book company